

MOJCA IN »ŠIŠKA«

Skok v novo leto

O dedku Mrazu v Otroškem kinu Mojca smo pisali že v prejšnji številki. Kdor ni prebral, mu bomo — v imenu njegovih in naših in vseh malčkov daljnje in širne Šiške — na kratko ponovili: z dedkom Mrazom jih bodo od 20. decembra pa vse do Novega leta obiskovali še filmi SNEGULJICA IN SEDEM PALČKOV, bojeviti ROBIN HOOD, MIKIJEV ROJSTNI DAN in JUNAKI DISNEYLANDA. Saj menda ni treba posebej omenjati, da gre za najboljše in najbolj priljubljene filme iz »tovarne pravljic« slavnega Walta Disneya! Vse te filme si boste lahko na prvih predstavah ogledali tudi v kinu UNION!

Zdaj pa še nekaj filmskih posladkov za mesec januar: zabavala vas bosta TOM IN JERRY — VEČNA PRIJATELJA. Seveda v novih zgodbah! Se še spominjate Lassie, nepozabne psičke iz starega dobrega filma »Lassie se vrača«? Zdaj je na vrsti ameriški film z glasbo in petjem »LESSIJINE ČAROVNIJE«: slavno psičko Lessi so spet ugrabili in mali deček jo gre iskat. Seveda jo tudi najde, toda to naj ostane skrivnost. Pa še japonsko risanko PALČICA boste občudovali!

Seveda pa pridejo na svoj račun tudi ljubitelji filmov, ki po svojem žanru in vsebinski usmeritvi sodijo v kino ŠIŠKA — to so predvsem dinamični, akcijski filmi s pustolovskimi zapleti, filmi, kjer gre vselej — tako ali drugače — za »življenje ali smrt«, westerni, kriminalke in pa seveda nepogrešljivi karate, moda današnjega porabniškega filmskega gledalstva. Druga polovica decembra prinaša na spored ameriški film BELI BIVOL (The White Buffalo), zgodba o orjaškem bellem bivolu, ki vse življenje tudi v sanjah preganja legendarnega junaka ameriškega Zahoda Billa Hickoka (igra ga izjemno dobro Charles Bronson) ter njegovega pajdaša, indijanskega poglavarja, ki ga igra Will Samson, ki se ga boste spomnili kot Indijanca v filmu »Let nad kukavičjim gnezdrom«. Nič manj pa ne bo zanimiv film DIRKA BREZ ZMAGE, privlačna zgodba o dirkah na motorju čez drn in strn in tudi v tem filmu gre seveda za zmago. Film je režiral Earl Belamy, igrajo pa Marjoe Gortner, Michael Parks, Susan Howard in drugi. In seveda spet priložnost za ljubitelje »pravega« karate-filma: eden zadnjih filmov legendarnega Bruce Leeja bo konec leta na sporedu kina Šiška: hongkonški film ZMAJEVA IGRA SMRTI, ki ga poznavalci uvrščajo med najboljše filme pokojnega Bruce Leeja.

Vsem bralcem Javne tribune in obiskovalcem MOJCE in kina ŠIŠKA pa: na zdravje za leto 1980!

ČRTICA

Kaj neki je grelo mojega deda?

Naš ded je bil snežnobelih las, trdnega pogleda in zarotniškega duha. Moj oče je pogosto rekel: »Foter je čudak,« jaz pa sem ga imel rad. Kadar smo ju z babico obiskali v hišici na robu mesta, se je po kosih spretno dvignil izza zidanega štedilnika, nas vse hudomušno pogledal in se očetu glasno zarežal: »Aha! Si prignal svojo čredo na ogled?« Potem je stopil dva koraka naprej, si na prsih poravnal srajco in ga zajedljivo premeril:

»Gizdavo se oblačiš, Anton, bleščiš...«

S sredincem izprožene desnice je krcnil lepo očetovo kravato, nanjo je bil očka resnično ponosen, saj je bila kupljena na londonskem Regent Streetu. Ded mi je zarotniško pomežiknil in se ponovno pusto zagledal v zetov obraz:

»Ampak vraga, ti, ki imaš denar, si lahko privoščiš, ne?«

Očetu je bilo opazno neprijetno, ded ga je glasno opominjal kako je mlajši pridobitnik socialističnega čudeža. Nekako plašen in neodločen je bil videti pred upokojenim železničarjem. Moj oče, ki je bil direktor velikega podjetja! Kadar je spregovoril, so se zgrbili in naježili tudi veliko pomembnejši ljudje. Marsikaj je imel v mezincu in lani je dobil odlikovanje. Tukaj pa se je nelagodno prestopal z noge na nogo. Moja mati zadaj se je brž razhudila:

»Pa ja ne bosta spet začela? Redkokdaj se vidimo, ti oče, pa bi takoj politiziral. Kaj hočeš, sodobni časi so in pusti že Antona... Alo, gremo pozdravit babico!«

Sestri sta brž zdrveli na vrt, kjer je babica počivala pod češnjo in se čez plot čudila naši novi bleščeči pločevini. Oče je pohitel za materjo, jaz pa sem ostal pri dedu. S težko hrupavo roko me je pogledal po laseh in bolj sebi rekel:

»Mi stari veš, smo jim za vest...«

Potem je segel po debeli rjavo pleteni jopi in mi smehljaje pokazal v sosednjo sobo:

»Pridi, še eno staro imam...«

Na stenah tega prostora je tiktakalo, pozvanjalo, kukalo, mlelo in klenkalo vse polno starih ur. Na veliki mizi sredi sobe je ležalo raztreščeno drobovje neke zapuščene revice, ki jo je ded dobil kdo ve kod in skušal ji bo vdihniti življenje. Ljudje so deda cenili kot zelo spretnega ljubiteljskega urarja. Z navidez okornimi prsti je spretno ravnal s pinceto in v roke jemal različna kolesca ter vzmeti. Natančno jih je čistil in s počasno zanesljivostjo nameščal v ogrodje. Radovedno sem ga opazoval ter mu podajal različna drobna orodja. Brundal je v brado in mi med natančnim delom rad pripovedoval o nekem dogodku izpred mnogih let. Takrat je bil še človek temnih las in gladke polti, moja mati pa še majhen otrok. Zgodilo se je na neki cesti v vzhodnem mestnem predelu. Uprli so se železničarji in bil je strašen dan. Zandarji so se z bajoneti zaganjali v množico in streljali na ljudi. Kasneje so ženske ležale na tiri in

velika črna lokomotiva se je grozeče počasi približevala ležečim telesom. Ogromna sopihajoča pošast je postajala večja in večja, grozila je pomendratiti vse pred seboj. Zadnji trenutek, kakor v napetih filmih, se je ustavila... Kar drhtel sem...

»Na,« je potem ded vstavil mehanizem pod številčnico, »zdaj menda bo...«

»Dedek,« sem si vprašujoče z mezincem zavrtal v nos, »dedek, zakaj se tebe očka boji?«

»Ha, ha, Andrejček,« se je glasno zasmeljal ded, »saj se me ne boji. Veš, jaz ga opominjam na nekaj, kar je nekoč bilo, spominjam ga, kako smo tudi mi v mladih letih kaj napravili...«

Vidite, ta moj ded je bil človek iz mesa in krvi. Tako je rekel sindikalni govornik na dedovem pogrebu. Na babičnem pokopu poleti je dedek jokal kot otrok, znal pa je tudi hudo zakleti in si kdaj dobro privezati dušo. Umrl je pred desetimi leti. Na novega leta dan so vsega trdega našli prislonega ob domačo vrtno ograjo in pravijo, kako mu je na licu lebdel smehljaj. S stariimi kameradi se ga je na silvestrovo nacedil...

In zakaj vam tole pripovedujem? Zato, ker je tudi danes Silvester in prav zdajle stojim v ostrem hladu pred veliko moderno stolpnico. Nekoliko se majem, preiščlujem o dedu in o bogato razsvetljeni, čedno opremljeni kletki zgoraj v sedmem nadstropju. Polna je meni znanih ljudi, ki so med letom strahansko naoljeni, fini, vendar si zdajle podajajo tenke čaše in zveneče pritrkavajo šumečo svetlo zlatozeleno peno v njih. Hinavsko se nasmihaajo in prekleto ogabno obirajo manjkajoče. Zdaj, zdaj bodo osvetljeni kvadrati za hip otemneli, ljudje pa vsevprek segali v roke, razmetavali s plehko srečo in si bodo lahko že minuto kasneje v jarki svetlobi noveletnega dne ponovno skočili v lase...

Stojim tu spodaj in nenadoma se odločim. Kljub vsemu me privlačujejo mrzli zidovi in topla svetloba v uokvirjenih kvadratih. Hladno je tule postajati in kaj neki je takrat grelo mojega deda, da ni našel vrat v domačem platu? Med vrati zadenem ob hišnika, razpoloženo se je zarežal:

»O, tovariši Andrej! Srečno novo leto.«

»Srečno,« mu bežno sežem v roko, nenadoma sem nestrpen, kletka v sedmem nadstropju me prekleto privlači...

Bogomir Šefic

IMOS SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE STAVBENIK KOPER N.SOL.O.

TOZD GRADBENA OPERATIVA LJUBLJANA N.SOL.O. LJUBLJANA

GRADIMO VSE VRSTE OBJEKTOV VISOKIH GRADENJ PO SODOBNI TEHNOLOGIJI, V KRATKIH ROKIH IN PO KONKURENČNIH CENAH

VSEM POSLOVNIM SODELAVCEM IN OBČANOM ŽELIMO SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO

JAVNA tribuna 14

